

3. ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

คำ

คำ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า เสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิด โดยปรกติถือว่าเป็นหน่วยเล็กที่สุดซึ่งมีความหมายในตัว ใช้ประกอบหน้าคำอื่น มีความหมายเช่นนั้น เช่น คำนาม คำกริยา คำบุพบท ฯลฯ

กลุ่มคำ

กลุ่มคำ หมายถึง พวกหมู่ หมวดหมู่ของคำแต่ละคำที่มารวมเข้าด้วยกัน

ความหมายของคำแต่ละคำ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายความหมายของคำว่า - "เสือ" ไว้ว่า

"เสือ" น. สัตว์ป่าสี่เท้า รูปร่างคล้ายแมว คุ้ย่าย ชอบกินสัตว์อื่นเป็นอาหาร มีหลายชนิด ถ้าเป็นขนาดใหญ่หลายพวกกลอนเรียก เสือโคร่ง ถ้าตัวมีลายเป็นจุด ๆ เรียก เสือดำ โดยปริยายใช้เรียก คนเก่ง คนคุ้ย่าย....."

จากคำอธิบายนี้จะเห็นว่า **ความหมายของคำแบ่งออกเป็น 3 อย่าง คือ**

1. ความหมายปรนัย คือ ความหมายเดิมของคำได้แก่ "เสือ" น. เป็นสัตว์สี่เท้าคุ้ย่าย ในจำพวกแมว กินสัตว์อื่นเป็นอาหาร
2. ความหมายโดยนัย คือ ความหมายที่ชักนำความคิดให้เกี่ยวโยงไปถึงสิ่งอื่น ๆ ได้ เช่น ความหมายปริยายของคำ "เสือ" ที่ใช้เรียก คนเก่ง คนคุ้ย่าย
3. ความหมายของคำซึ่งมาจากภาษาอื่น

ความหมายของคำซึ่งมาจากภาษาอื่น เช่น บาลี-สันสกฤต เป็นต้น ครั้นเมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้เหมือนกัน เช่นคำ "สัญญา" ในภาษาไทยแปลว่าความตกลงมิได้มีความหมายอย่างที่มีในภาษาบาลี เพราะฉะนั้นในการพิจารณาศัพท์ใหม่ นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์ศัพท์ว่าประกอบอุปสรรคและธาตุอย่างไร และความหมายโดยอรรถ และโดยนัยอาจเกินไปได้โดยบังเอิญ และเมื่ออ่านเข้ากับบริบทคำห้อมล้อม แล้วก็จะเข้าใจความหมายของผู้ใช้เป็นที่ถูกต้อง"

ภาษาไทยเรามีคำมาจากภาษาอื่นเข้ามาปะปนอยู่มากมาย ในการเลือกคำใช้ เราจะต้องเข้าใจความหมายตามภาษาเดิม ให้ถูกต้อง และต้องทราบความหมายที่แปรไปเป็นภาษาสามัญด้วย คำพวกนี้ส่วนมากเป็นศัพท์จาก บาลี สันสกฤต เขมร

คำภาษาไทย

คำในภาษาไทยมีข้อสังเกต ดังนี้

(1) คำไทยแท้ ๆ ส่วนมากเป็นคำที่เป็นพยางค์เดี่ยวโดด ๆ มีความหมายในตัวเองฟังแล้วผู้ฟังเข้าใจทันที เช่น ตา ยาย พ่อ พี่ น้อง ไป ไก่ หมา ชิด หนี เป็นต้น

(2) การเรียงคำในประโยคภาษาไทยจะขึ้นต้นด้วยประธาน ตามด้วยกริยา และ กรรม ส่วนคำขยาย จะอยู่หลังคำที่ถูกขยาย และแต่ละคำอยู่เป็นอิสระไม่ต้องเปลี่ยนรูปตามหน้าที่เหมือนอย่างภาษาอื่น เช่น คำกริยาไม่ต้องเปลี่ยนรูปตามประธาน เช่น

คนขาว คนอ้วน (ขาว, อ้วน เป็นคำขยาย) อยู่หลังตัวถูกขยายต่างจากภาษาอังกฤษ คำขยายอยู่หน้าตัวถูกขยาย เช่น ไก่ 3 ตัว บิน ไก่ตัวนั้นบินไปเพราะ

(ไก่ใน 2 ประโยคข้างบนต่างพยางค์กัน แต่ใช้คำเดียวกัน)

เมื่อวานนี้ฉันไปตลาด พรุ่งนี้ฉันจะไปดูหนัง

(ไปใน 2 ประโยคต่างกาลกัน แต่ก็ยังคงใช้คำเดียวกัน)

(3) คำไทยแท้มักเขียนตรงมาตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา คือ

1) แม่ กก ใช้ ก เป็นตัวสะกด เช่น มาก

2) แม่ กด ใช้ ด เป็นตัวสะกด เช่น ขาด

3) แม่ กบ ใช้ บ เป็นตัวสะกด เช่น พบ

4) แม่ กม ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น งาม

5) แม่ กง ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น นั่ง

6) แม่ กน ใช้ น เป็นตัวสะกด เช่น นอน

7) แม่ เกย ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น ขาย

8) แม่ เกอว ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น ยาว

(4) คำไทยส่วนมากไม่มีตัวการันต์

(5) การสร้างคำใหม่ที่มีหลายพยางค์ นิยมเอาคำโดดมาประสมกัน โดยให้คำหลักอยู่หน้า คำประกอบอยู่หลัง เช่น แม่ ประสมคำอื่นเป็น แม่เหล็ก แม่ขาย น้ำ ประสมคำอื่นเป็น น้ำตา น้ำตก น้ำใจ

(6) คำไทยแท้มีรูปวรรณยุกต์กำกับได้ การแตกต่างตามเสียงวรรณยุกต์จะทำให้มีความหมายต่างกัน เช่น

เสือ แปลว่า สัตว์ป่าชนิดหนึ่งดุร้าย มีรูปร่างคล้ายแมว

เสือ แปลว่า เครื่องสานชนิดหนึ่งสำหรับปูนั่งนอน

เสือ แปลว่า เครื่องสวมกายที่อ่อนบน

ว่าที่

1. ใ

สม

เป็นคำ

เอง เ

มีความ

หมาย

คำมูล

คำประ

แม่ + นั

วาด + ใ

ชั้นยา ใ

ชาวนา,

ข้อแต่

เพียงคำ

คำมีความ

แล้ว ใ

ขาว แปลว่า สีชนิดหนึ่ง, กระจ่างแจ้ว
 ข้าว แปลว่า คำบอกเล่า
 ข้าว แปลว่า พืชที่ใช้มัดเป็นอาหาร

(7) คำเดียวกันอาจมีความหมายได้หลายอย่างเช่น "เขาสนุกสนานกันในห้องนั้น แต่นำแปลลงไปว่าทำไมเขาก็ไม่ให้อันเข้าไปในห้อง" คำว่า "กัน" ทั้ง 3 คำ มีความหมายแตกต่างกัน
 "กัน" คำแรกเป็นสรรพนาม แสดงจำนวนประมาณว่ามากกว่าหนึ่ง
 "กัน" คำที่สองเป็นกริยา หมายความว่า ชัดขวางไม่ให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
 "กัน" คำที่สามเป็นสรรพนาม แสดงถึงผู้พูดแทนคำว่า "ฉัน"

1. คำมูลกับคำประสม

คำมูลกับคำประสม ลักษณะคำไทยนี้ อาจแบ่งตามลักษณะใหญ่ ๆ เป็น 2 พวก คือ คำมูล กับคำประสม

1.1 คำมูล คือคำที่ตั้งขึ้นเฉพาะคำหนึ่งเท่านั้น จะเป็นคำไทยหรือคำที่มาจากภาษาอื่นก็ได้ หรืออาจเป็นคำที่ตั้งขึ้นใหม่ในภาษาไทยเฉพาะคำหนึ่ง ๆ ก็ได้ คำมูลมีหลักสังเกต ดังนี้

- 1) เป็นคำโดด ๆ และมีความหมายในตัวเอง เช่น พ่อ แม่ น้ำ เด็ก
- 2) เป็นคำเดียวแต่หลายพยางค์ ซึ่งถ้าแยกออกเป็นแต่ละพยางค์แล้วจะไม่มี ความหมายในตัวเอง เช่น ตะกร้า ถ้าแยกเป็น ตะ กับ กร้า แต่ละคำจะไม่มี ความหมาย หรือถ้าแยกพยางค์ออกแล้วแต่ละพยางค์

มีความหมายเป็นคำมูล 2 คำแต่ความหมายของคำโดด กับคำรวมจะไม่มี ความเกี่ยวเนื่องกัน เช่น คำหนัก ความหมายของคำว่า ต่ำ กับ น้อย ไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับคำหนัก ซึ่งหมายถึงที่พักอาศัยของพระราชาเลย

1.2 คำประสม คือ คำที่ประกอบด้วยคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป รวมกันแล้วเกิดคำใหม่ขึ้นเพียงคำเดียว คำมูล ที่นำมาประสมกันอาจเป็นคำไทยแท้หรือคำที่มาจากภาษาอื่นได้ การแปลความจากส่วนหน้าไปหาส่วนหลัง คำประสม อาจแบ่งเป็น

- 1) พวกที่ยังมีเค้าความเดิม เช่น หาง + เสือ = หางเสือ หลัง + คา = หลังคา แม่ + น้ำ = แม่น้ำ
- 2) พวกที่เป็นคำซ้อน เช่น เกรง + กลัว = เกรงกลัว เสีย + หาย = เสียหาย วาด + เขียน = วาดเขียน ว่า + กล่าว = ว่ากล่าว
- 3) พวกที่เป็นคำซ้ำ เช่น เขียว ๆ, แดง ๆ, เร็ว ๆ, ต่าง ๆ
- 4) พวกคำกร่อน เช่น มะพร้าว กร่อนมาจาก หมากพร้าว ภิเษก กร่อนมาจาก อภิเษก ชั้นหา กร่อนมาจาก ชมพรรษา
- 5) พวกคำย่อโดยใช้คำมูลที่มีความหมายกว้าง ย่อคำหลายคำ เช่น หมอนวด, เครื่องเขียน, ขาวนา, นักเรียน
- 6) พวกที่ใช้คำไทยผสมกับภาษาอื่น ๆ พลเมือง, ผลไม้, เทพเจ้า, ขนมนึ่ง
- 7) พวกคำสมาส เช่น ราชการ, พลศึกษา, อธิบัติ

ข้อแตกต่างระหว่างคำประสมกับวลี

คำประสมกับวลีต่างก็เกิดจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไปรวมกัน การรวมคำอย่างคำประสมเกิดคำใหม่ขึ้นเพียงคำเดียว และมีความหมายเฉพาะขึ้นใหม่ เช่น ต้อนรับ (รับรอง) บันทอน (ตัด, รอน)

ส่วนการรวมคำอย่างวลี ไม่ทำให้เกิดคำใหม่ กลุ่มคำเหล่านั้นยังคงแยกกันเป็นคำ ๆ และแต่ละคำมีความหมายของตัวเอง วลีจะประกอบด้วยคำประสมก็ได้ เช่น ไข่แจ้ จังหวัดน่าน ข้าพระพุทธเจ้า จะไป ทำแล้ว ฯลฯ

2. คำสมาส

คำสมาส คือคำประสมประเภทหนึ่ง เกิดจากการนำคำบาลีหรือสันสกฤตตั้งแต่สองคำขึ้นไปมารวมกัน เป็นคำใหม่มีความหมายเนื่องกัน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงอักษระหว่างคำที่มารวมกัน เวลาอ่านส่วนมากต้องออกเสียงสระตรงพยางค์ท้ายของคำหน้า

หลักการเข้าคำสมาส

- 1) ต้องใช้คำบาลีสันสกฤตเท่านั้น
- 2) พยางค์สุดท้ายของคำหน้าประวิสรรชนีย์ หรือเป็นคำกรันต์ไม่ได้ เช่น
 ฝน + ศึกษา = ฝนศึกษา
 กาญจน์ + บุรี = กาญจน์บุรี
- 3) แปลความหมายจากหลังมาหน้า เช่น
 ประวัติ + ศาสตร์ = ประวัติศาสตร์ (วิชาว่าด้วยเหตุการณ์ที่เป็นมา)
 ราช + การ = ราชการ (งานของพระเจ้าแผ่นดิน)
- 4) ในการอ่านส่วนมากออกเสียงสระท้ายคำหน้า เช่น
 อักษรศาสตร์ อ่านว่า อัก-สอน-ระ-สาต
 บุตรภรรยา อ่านว่า บุต-ตระ-พัน-ระ-ยา
- 5) คำบาลีสันสกฤตที่มีคำ "พระ" ซึ่งแผลงมาจากคำ "ว" ประกอบข้างหน้าจัดเป็นคำสมาสด้วย เช่น พระบิดา พระกร พระมลา

ข้อแตกต่างระหว่างคำสมาส กับคำประสม

คำสมาสและคำประสม ต่างก็เป็นคำที่เกิดจากคำสองคำขึ้นไปรวมกัน แต่ต่างกันตรงที่คำที่มาประสมกันเป็นคำประสมนั้นอาจเป็นคำไทยแท้หรือมาจากภาษาอื่นก็ได้ แต่คำสมาสต้องเกิดจากการประสมกันระหว่างคำบาลีหรือสันสกฤตเท่านั้น จะมีคำไทยปนไม่ได้ เช่น ราช + การ เป็นคำสมาส เพราะทั้ง 2 คำไม่ใช่คำไทย

คำต่อไปนี้เป็นคำประสม (ไม่ใช่คำสมาส)

- ผลไม้ เพราะ ไม้ เป็นคำไทย
- เทพเจ้า เพราะ เจ้า เป็นคำไทย
- ราชวัง เพราะ วัง เป็นคำไทย
- ราชสำนัก เพราะ สำนัก เป็นคำไทย
- ผลบุญ เพราะ แปลจากหน้าไปหลังและไม่ออกเสียงสระพยางค์ท้ายคำหน้า
- ผลผลิต เพราะ แปลจากหน้าไปหลังและไม่ออกเสียงสระพยางค์ท้ายคำหน้า
- การเกษตร เพราะ แปลจากหน้าไปหลังและไม่ออกเสียงสระพยางค์ท้ายคำหน้า

3. คำสนธิ

คำสนธิ คือคำที่เกิดจากการนำคำบาลีสันสกฤตตั้งแต่สองคำมาเชื่อมต่อกันเป็นคำเดียวกันโดยมีการเปลี่ยนแปลงอักษระหว่างคำเหล่านั้นด้วย พยางค์ต้นของคำท้ายจะต้องเป็นตัว "อ" เสมอ และแปลความหมายจากข้างหลังมาหน้า เช่น

- สิทธิ + อตตะ = สิทธิัตตะ ประชา + อธิปไตย = ประชาธิปไตย
- มหา + โสฬส = มหาโสฬส ธนู + อาคม = ธนูอาคม
- สุข + อภิบาล = สุขอภิบาล สุริย + อุทัย = สุริยอุทัย

4

เจ
คือ

ดี

สุน

สุริย

วชิร

พิช

คะณ

ครห

ดีว

กรภ

เกิด

จ่าย

ช่วย

ซัด

ควม

พรง

ปง

5. f

เสน

6. กิ

กลุ่ม คี

กะละมัง

หมายเพ

4. การแผลงคำ

การแผลงคำ คือ การเปลี่ยนแปลงอักษรที่ประสมอยู่ในคำไทย หรือคำที่มาจากภาษาอื่นให้ผิดไปจากเดิมโดยวิธีตัดเติมหรือเปลี่ยนรูป แต่ยังคงมีความหมายคงเดิม หรือยังมีคำความหมายเดิมอยู่ การแผลงคำมี 3 ชนิด คือ การแผลงสระ การแผลงพยัญชนะ และการแผลงวรรณยุกต์ ดังนี้

ตัวอย่าง คำที่แผลงสระ

สุนชะ	เป็น	สุนษ์	ชวลิต	เป็น	เชวาลิต
สุริยะ	เป็น	สุรียา	ประจุ	เป็น	บรจุ
วชิระ	เป็น	วิเชียร	นิรมิต	เป็น	เนรมิต
พัชระ	เป็น	เพชร	สีมา	เป็น	เสมา
คะนิง	เป็น	ค่านิง	สาธุ	เป็น	สาธ
ครหะ	เป็น	เคราะห์			

ตัวอย่าง คำที่แผลงพยัญชนะ

กราบ	เป็น	กำราบ	รำ	เป็น	ระบำ
เกิด	เป็น	กำเนิด	โลก	เป็น	ละโมบ
จ่าย	เป็น	จำหน่าย	สวย	เป็น	สำรว
ช่วย	เป็น	ชำระ	เสียง	เป็น	สำเนียง
ขีด	เป็น	ชนิด	อาจ	เป็น	อำนาจ
ครบ	เป็น	ตำรับ	อวย	เป็น	อำนวย
แทรก	เป็น	ชำแรก			
ปรุง	เป็น	บำรุง			

5. การแผลงวรรณยุกต์

การแผลงวรรณยุกต์ เช่น ตั้ง เป็น ตั้ง, นั่น เป็น นั้น, พุทโร เป็น พุทธโร, เพียง เป็น เพียง, เสนห เป็น เสนห์

6. คำที่มาจากภาษาอื่น

คำในภาษาไทยที่เราใช้กันอยู่ นอกจากคำไทยแท้แล้วยังมีคำที่มาจากภาษาอื่นอีก ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) คำที่มาจากภาษาบาลี และสันสกฤต เช่น รัฐ อัครี สัปดาห์ พัสตุ สุวรรณ ฯลฯ
- 2) คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น

ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ฟุตบอล โศคริม ไนต์ คอนกรีต

ภาษาฝรั่งเศส ได้แก่ โกโก้ กงสุล กะปิคัน

ภาษาโปรตุเกส ได้แก่ กะฉับปิ้ง เลหลัง บาดหลวง โกดัง สบู ปันโต กะละมัง

กะละมัง

หมายเหตุ บาดหลวง มาจากภาษาโปรตุเกส

บาดหลวง มาจากภาษาฝรั่งเศส

คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น

ภาษาเปอร์เซีย	ได้แก่	กลาโหม กุหลาบ ตรา ผ้าขาวม้า สักหลาด ตราชู ยาม
ภาษาอาหรับ	ได้แก่	กะบะ กระดาษ มรสุม อิสลาม บรรพ โถ
ภาษาทิพ	ได้แก่	ปลาวาฬ แกงกะหรี่ กุลี ยี่หว่า สาเก กานพลู
ภาษาจีน	ได้แก่	ก๊าก เยี่ยม เขียม จับฉ่าย เข็มขี ฉาง แจว แป๊ะเจี๊ยะ เจ่ง วัลดูซี่ แฉ หวย ยี่หื้อ ตั่ว ห้าง หุ่น ฯลฯ
ภาษาเขมร	ได้แก่	กบาส กระเจี๊ยก กำกัล ขจร ขจี เขนย แฉ โขนง ขโมย เจิม ฉมับ ชะเอม เซลย แด โลม โดยสาร เถลิง โถง ถนน บรร- หม ฯลฯ

เขาก
คำที่
ลักษณะ
ที่มักใช้

7. การจำแนกคำในภาษาไทย

คำพูดที่ใช้ในภาษาไทยแบ่งออกเป็นหลายประเภท ตามความแตกต่างในการใช้

การจำแนกคำในภาษาไทย จำแนกได้เป็น 7 ชนิด คือ

1. **คำนาม** คือคำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ และสิ่งของ เช่น

บ้าน	(นามทั่วไป)	ฝูงลิง	(นามหมวดหมู่)
ความจริง	(นามบอกความเป็นอยู่)	กรุงเทพ ฯ	(นามเฉพาะ)
การสอบ	(นามบอกอาการ)	ช้าง 3 เชือก	(นามบอกลักษณะ)
2. **คำสรรพนาม** คือคำที่ใช้แทนคำนาม เช่น

ฉัน เธอ เขา	(บุรุษสรรพนาม)
ใคร อะไร ไหน	(สรรพนามแสดงคำถาม)
นี่ นั่น โฉน	(สรรพนามบ่งเฉพาะ)
ที่ ซึ่ง อัน	(สรรพนามเชื่อมความ)
3. **คำกริยา** คือคำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนาม เช่น

กิน นอน ทำงาน รักษา ไป	(กริยาแท้)
------------------------	------------
4. **คำวิเศษณ์** คือคำขยายหรือประกอบคำอื่น เช่น เพราะ ขาว หวาน เหมือน ดัง กรัง ดี ฯลฯ
5. **คำบุพบท** คือคำนำหน้าสรรพนาม หรือกริยาที่ทำหน้าที่เป็นนาม เพื่อบอกตำแหน่งหน้าที่ของคำเหล่านั้น เช่น

แก่	ให้นำหน้าคำที่เป็นผู้รับโดยตรง เช่น เขาให้เงินแก่ฉัน
แล้ว	ใช้กับผู้ที่เราพนับถือ เช่น แดงถวายบังจ้ายแด่พระสงฆ์
ต่อ	ให้นำหน้าคำที่เป็นผู้รับ หรือรับการทำร้าย การคิดมิชอบ เช่น เขาถูกฟ้อง-ต่อศาลในคดีล้มละลาย. เขาวิ่งหนีไปต่อหน้าฉัน
กับ, ทั้ง	ให้นำหน้าคำที่เป็นสิ่งเกี่ยวเนื่อง หรือเป็นเครื่องประกอบ เช่น ฉันเห็นกับตา. เขาซ้อมมวยทั้งหาบ
โดย, ตาม	ใช้ประกอบกริยาเพื่อให้ได้ความดีขึ้น เช่น เขาปฏิบัติตามหน้าที่ ขอให้ไปโดยสวัสดิภาพ
เพื่อ, สำหรับ	ให้นำหน้าคำที่เป็นฝ่ายรับ เช่น เขาละชีวิตเพื่อชาติ แม้เตรียมอาหารสำหรับลูก ๆ

ตัวอย่าง

6. **คำสันธาน** คือคำเชื่อม อาจเชื่อมคำกับคำ ประโยคกับประโยค หรือความกับความก็ได้ เช่น เขากับฉัน นายมาเป็นคนดี แต่นายมีเป็นคนเลว. จงดูหนังสือให้มาก มิฉะนั้นก็จะสอบตก

7. **คำอุทาน** เป็นคำที่แสดงอารมณ์ของผู้พูด หรือแสดงเสียงธรรมชาติ หรือเสริมคำพูดจากกัน คำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง เช่น เอ๊ะ โอ๊ย พุทโธเอ๋ย เปรี๊ยะ ไครม บ้านช่อง แขนแมน

ลักษณะนาม

ลักษณะนาม คือคำนามที่บอกลักษณะของนามข้างหน้า ใช้ตามหลังคำบอกจำนวนนับ ลักษณะนามที่มักใช้กันไม่ค่อยถูก มีดังนี้

ลักษณะนาม	ใช้กับ
รูป	ภิกษุ สมณะ นักพรต นักบวช
วง	คณะบุคคลที่อยู่ล่นเป็นวง เช่น คณะครู คณะดนตรี
คน	ยักษ์ ฤๅษี ภูติผีปีศาจ
ดัม	ของที่อยู่ติดกันเป็นพืด เช่น จากมุงหลังคา ลูกป็น ปลาย่าง
ป็น	ของแบนเป็นพืดยาว เช่น เลื่อย ดอก
เลา	ขลุ่ย ปี่
บาน	ของที่เป็นกรวย เช่น ประตู่ หน้าต่าง กระงกเงา
หลัง	ของที่มีรูปหลังคา เช่น ตึก กุญ ประทุน เก๋ง บ้าน
เชือก	ช้าง
เรือน	นาฬิกา
องค์	เจ้านาย เทพเจ้า
นิกาย	นักบวชในศาสนาเดียวกัน
เล่ม	หนังสือ เกวียน เพียน เข็ม กระโถน ฯลฯ
โรง	มหรสพที่มีโรงเล่น เช่น ละคร โขน หนัง ฯลฯ
คัน	ของที่มีส่วนสำหรับถือและลาก เช่น ร่ม ฆู ช้อน ใถ ฯลฯ
ลำ	ของกลมยาวมีปล้องคัน เช่น ไมไฟ อ้อย และเครื่องปั้น ฯลฯ
สาย	ของที่เป็นทางยาว เช่น ถนน ทาง ลำน้ำ
ปาก	เครื่องสำหรับดักสัตว์ ที่มีรูปปากกว้าง เช่น แห อวน สวิง โพงพาง ฯลฯ
ซี่	ของเล็กยาวตั้งเรียงกันเป็นแถว เช่น ซี่กรง ฟัน
หับ	ของที่หับ เช่น ผ้าต่าง ๆ กระดาษ

ตัวอย่าง การใช้บุพบทและลักษณะนามที่ไม่ถูกต้องตามหลักการใช้บุพบท เช่น

- เขายื่นคำร้องแก่นายกรัฐมนตรี ควรใช้คำว่า เสนอต่อ
- คกลงดินยอมทำให้เพราะฉันเห็นกับผู้ใหญ่ ควรใช้คำว่า แก่
- ผู้บังคับบัญชาไม่ควรอดตักกับลูกน้อง ควรใช้คำว่า ต่อ
- ขอมอบของขวัญนี้แก่เธอ ควรใช้คำว่า แก่

เรื่องนี่ไม่เกี่ยวกับงานราชการ ควรใช้คำว่า กับ
 เขาถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์ ควรใช้คำว่า แด่
 ของนี้ฉันให้แต่เธอคนเดียวเท่านั้น ควรใช้คำว่า เฉพาะ
 การใช้ลักษณะนามผิด
 ช้าง มักใช้กันว่า ตัว ต้องใช้ เชือก

8. คำภาษาอื่นที่นำมาใช้ในภาษาไทย

คำภาษาบาลี

เนื่องจากไทยนับถือศาสนาพุทธ จึงได้รับคำภาษาบาลีอื่นเป็นภาษาไทยจารึกพระธรรมเข้ามาใช้ในภาษาไทยมาก จนถือว่าภาษาบาลีเป็นหลักของภาษาไทย ซึ่งมีสระ พยัญชนะและการสะกด ดังนี้

- สระ มี 8 ตัว คือ อะ อา อิ อี อุ ู เอ โอ สำหรับสระอะไม่เขียนเป็นรูปสระ คือ ไม่ประวิสรรชนีย์ แต่ออกเสียงอะ เช่น มกร อ่านว่า มะ-กะ-ระ เป็นต้น
- พยัญชนะ มี 33 ตัว แบ่งออกเป็นวรรณ ๑ ตามฐานที่เกิดของเสียง

ไม่ก้อง (อโฆษะ)		ก้อง (โฆษะ)			เกิดจาก
ลิลิต ตัวที่ ๑	ธนิศ ตัวที่ ๒	ลิลิต ตัวที่ ๓	ธนิศ ตัวที่ ๔	นาสิก ตัวที่ ๕	
วรรณ ก	ก	ค	ข	ง	คอ (กัณฐะ)
วรรณ จ	จ	ช	ฃ	ญ	เพดาน (तालु)
วรรณ ฉ	ฉ	ท	ถ	ณ	ปุ่มเหงือก (มูทระ)
วรรณ ค	ค	ท	ฑ	น	ฟัน (ทันตระ)
วรรณ ป	ป	พ	ภ	ม	ริมฝีปาก (โอษฐะ)

เศษวรรณ ข ฃ ล ฬ ส ห ฬ (นฤคหิต) เป็นพยัญชนะที่จัดเข้าวรรณไม่ได้

3. ตัวสะกดและตัวตาม การสะกดตัวในภาษาบาลีไม่เหมือนในภาษาไทย ต้องมีตัวสะกดและตัวตามด้วย ซึ่งเรียกว่า สังโยค คือ

- พยัญชนะตัวที่ 1 สะกดพยัญชนะตัวที่ 1 หรือ 2 ตาม
- พยัญชนะตัวที่ 3 สะกดพยัญชนะตัวที่ 3 หรือ 4 ตาม
- พยัญชนะตัวที่ 5 สะกดพยัญชนะตามได้ทุกตัว
- พยัญชนะเศษวรรณ ข ฃ ล ฬ สะกดตามตัวเองได้

หลักการสังเกตคำภาษาบาลี

- สังเกตสระ ซึ่งมีอยู่ 8 สระ
- สังเกตพยัญชนะ ซึ่งมีอยู่ 33 ตัว
- สังเกตตัวสะกดและตัวตาม ซึ่งมีหลักเกณฑ์แน่นอน
- สังเกตจากการใช้พยัญชนะ ฬ ซึ่งสันสกฤตใช้ตัวอื่นแทน

แม
 เค
 คี
 ไซ
 สภ
 ห
 เล
 วรรณ
 วรรณ
 วรรณ
 วรรณ
 วรรณ
 วรรณ
 วรรณ

คำภาษาสันสกฤต

ศาสนาพราหมณ์ได้เข้ามาก่อนศาสนาพุทธ ไทยได้รับอารยธรรมต่าง ๆ จากพราหมณ์มาก จึงได้รับภาษาสันสกฤตเข้ามาใช้คู่กับภาษาบาลี มี สระ พยัญชนะ และการสะกดคำดังนี้

1. สระมี 14 ตัว คือ อะ อา อิ อี อุ ู เอ โอ โเอ ฤ ฦ ฤ ฦ มากกว่า บาลี 6 ตัว โอ เอ ฤ ฦ ฤ ฦ
2. พยัญชนะมี 35 มากกว่าภาษาบาลี 2 ตัว คือ ห ษ ซึ่งมีเพิ่มอยู่ในเศขรวรรค
3. ตัวสะกดและตัวตาม มีหลักเกณฑ์แตกต่างกับภาษาบาลี คือ
 - 1) ตัวสะกดตัวตามเป็นพยัญชนะวรรคเดียวกัน ข้อนี้นี้นเหมือนกับภาษาบาลี
 - 2) ตัวสะกดกับตัวตามสลับวรรคกันได้
 - 3) ตัวสะกดไม่ต้องมีตัวตาม

หลักการสังเกตคำภาษาสันสกฤต

1. สังเกตสระ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากภาษาบาลี 6 ตัว
2. สังเกตพยัญชนะ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากภาษาบาลี 2 ตัว คือ ห ษ
3. สังเกตจากตัวสะกดตัวตาม ที่ผิดจากภาษาบาลี
4. ภาษาสันสกฤตเป็นคำกล้ำมก เช่น พรหม สามี เป็นต้น
5. สังเกตคำที่มี วรรณยุกต์ ซึ่งแผลงมาจากคำภาษาสันสกฤตที่มี วรรณยุกต์
6. สังเกตจากคำแผลง คือ คำ "โ" ในภาษาสันสกฤต ไทยแผลงเป็น "อ" เช่น โสนยา-สนยา, ไวยช-แพศย์, ไวยช-แพศย์
7. สังเกตจากคำว่า "เคราะห์" ซึ่งคำนี้แผลงมาจากคำภาษาสันสกฤต เช่น วิเคราะห์ สงเคราะห์ เคราะห์กรรม เป็นต้น

คำภาษาเขมร

เนื่องจากไทยกับเขมรได้มีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลาหลายร้อยปี จึงได้มีการนำคำภาษาเขมรเข้ามาใช้ บางคำก็นำมาใช้ตรง ๆ บางคำก็คิดแปลงเสียใหม่เพื่อให้เหมาะกับการออกเสียงของไทย เพราะภาษาเขมรมีลักษณะผิดแปลกกับภาษาอื่น ๆ อย่างหนึ่ง คือ ออกเสียงสระและพยัญชนะไม่ตรงกับรูปเขียน โดยเขียนอย่างหนึ่งแต่อ่านออกเสียงอีกอย่างหนึ่ง สำหรับการอ่านนั้นถ้าเป็นพยัญชนะเสียงไม่ก้องออกเสียงอย่างหนึ่ง และพยัญชนะเสียงก้องออกเสียงอีกอย่างหนึ่ง คือ

ไม่ก้อง (อโฆษะ)			ก้อง (โฆษะ)		
	เมา	หนัก	เมา	หนัก	นาสิก
วรรค ก	ก (กอ)	ข (ขอ)	ค (โค)	ฅ (โช)	ง (งอ)
วรรค จ	จ (จอ)	ฉ (จอ)	ช (โช)	ฌ (โจ)	ญ (ญอ)
วรรค ฉ	ฉ (จอ)	ฐ (ฐอ)	ท (ทอ)	ฑ (ฑอ)	
		ฒ (ฒอ)			
วรรค ด	ด (ดอ)	ถ (ถอ)	ท (โท)	ฑ (ฑอ)	น (นอ)
วรรค ป	ป (ปอ)	ผ (ผอ)	พ (พอ)	ภ (ภอ)	ม (มอ)
เศขรวรรค	ส (สอ)	ห (หอ)	ย (โย)	ร (โร)	ล (ลอ)
		ฬ (ฬอ)			ว (วอ)

หลักการสังเกตคำภาษาเขมร

1. คำเขมรเป็นคำควบกล้ำ มีเสียงมากพยางค์ เช่น เขมย เสวย ขนอง สลา กระบือ โถง ฯลฯ
2. การใช้ตัวสะกดผิดกับคำไทย คือ
 - 1) แม่กด ไทยใช้ ฎ สะกด แต่เขมรใช้ ัง หรือ ษ เป็นตัวสะกด เช่น ฉกาด เฟด็จ ครวจ
พนวช ฯลฯ
 - 2) แม่กน ไทยใช้ ัน สะกด แต่เขมรใช้ ัญ ร หรือ ล สะกด เช่น
ญ สะกด เช่น เจริญ เขิญ เขิญ เพ็ญ ความญ ฯลฯ
ร สะกด เช่น ขจร ครว อร ฯลฯ
ล สะกด เช่น ถกล ถวิล ตลอด
 - 3) สังเกตจากคำแผลง คือคำภาษาเขมรที่แผลงมาเป็นคำไทย เช่น
ข แผลงเป็น กระ เช่น ขดาน-กระดาน ขยาย-กระจาย ฯลฯ
ผ แผลงเป็น ปะ เช่น ผกาย-ปะทะกาย ผจญ-ประจญ ฯลฯ
 - 4) สังเกตจากคำที่มี บัง หรือ บัน หรือ ป่า นำหน้า ซึ่งคำเหล่านี้มาจาก ป นำ หน้าคำในภาษาเขมร เช่น บัง เช่น บังเกิด บังควร บังคับ บังวาย บังหวน บังอาจ ฯลฯ
บัน เช่น บันเจ็ด บันโดย บันดาล ฯลฯ
ป่า เช่น ป่าเพ็ญ ป่าบวง ป่าเหนือ ฯลฯ
3. ตัวสะกดและตัวตาม การสะกดตัวในภาษาบาลีไม่เหมือนในภาษาไทย ต้องมีตัวสะกดและตัวตาม
ด้วย ซึ่งเรียกว่า สังโยค คือ
 1. พยัญชนะตัวที่ 1 สะกดพยัญชนะตัวที่ 1 หรือ 2 ตาม
 2. พยัญชนะตัวที่ 3 สะกด พยัญชนะตัวที่ 3 หรือ 4 ตาม
 3. พยัญชนะตัวที่ 5 สะกด พยัญชนะตามได้ทุกตัว
 4. พยัญชนะเศษวรรค ย ล ส สะกด ตามตัวเองได้

ตัว

ลักษณะ

หรือ อา
ข้ามกับคำ

ความรู้ใน

เราไม่แน่ใจ

ในเรื่องการ
ในหลักศร

ตัวอย่าง

คำนี้เอง ใน

1. ข้อใด

ก. ๑

2. "กิน:

ก. ไ

ค. จ

3. "เวโน

ก. สั

4. เมื่อเด็ก

ก. จั

5. เขาเป็น

ก. เห็

6. "เสียม

ก. คว

7. "ดาบนี้

ก. คม

ค. น้ำ

8. "นอนห

ก. ไม้

ค. ไม้

ตัวอย่างและลักษณะข้อสอบเรื่อง ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

ลักษณะข้อสอบเรื่อง ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

ข้อสอบประเภทนี้ โจทย์จะกำหนดให้เลือกคำที่มีความหมายตรงกับ คำ หรือข้อความ ที่กำหนดมาให้ หรือ อาจให้อธิบายความหมายของข้อความ สำนวน สุภาษิต คำพังเพย หรือ ให้เลือกคำที่มีความหมายตรงกัน-ข้ามกับคำที่กำหนดให้หรือแตกต่างไปจากคำอื่น

เทคนิคในการทำข้อสอบ

เทคนิคในการทำข้อสอบ ข้อสอบเรื่อง ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ จะมีลักษณะของคำถามที่ต้องใช้ความรู้ใน 3 ลักษณะกว้าง ๆ ดังนี้

1. คำ ใช้ความรู้ในเรื่องหลักเกณฑ์และชนิดของคำในภาษาไทย เช่น คำที่กำหนดมาให้ ซึ่งคำนั้นเราไม่แน่ใจในความหมาย ถ้าคำนั้นเป็นคำสมาสหรือสนธิ เมื่อเราแยกคำออกมาเราก็อาจจะรู้ความหมายของคำ ๆ นั้น
2. สำนวน สุภาษิต คำพังเพย ซึ่งจำเป็นจะต้องรู้ความหมายมาก่อน
3. ความหมายของข้อความทั่ว ๆ ไป พิจารณาโดยใช้เหตุผลในแง่ความเป็นจริง และความรู้พื้นฐานในเรื่องการสื่อสารประกอบ ดังตัวอย่างข้อสอบในข้อ 8. คำว่า "นอนหลับทับสิทธิ์" ตัวเลือก ก. ไม่มีสิทธิ์ ซึ่งในหลักความเป็นจริงตัวเลือกนี้ผิดแน่ ๆ จากนั้นค่อย ๆ ตัดตัวเลือกที่แน่ใจว่าผิดออก จนได้ตัวเลือกที่ถูกต้อง

ตัวอย่างข้อสอบเรื่อง ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

คำชี้แจง ให้หาคำตอบโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของคำว่า "อนุรักษ"

ก. ระวัง	ข. ป้องกัน	ค. ดูแลรักษา	ง. ความรักษา
----------	------------	--------------	--------------
2. "กินเปล่า"

ก. ได้ประโยชน์โดยไม่ต้องตอบแทน	ข. กินโดยไม่ต้องจ่ายเงิน
ค. จวยโอกาส	ง. เอาเปรียบ
3. "เวไนยสัตว์"

ก. สัตว์บก	ข. สัตว์ใหญ่	ค. ผู้ที่เขย่าวีร	ง. ผู้ที่ฝึกสอนได้
------------	--------------	-------------------	--------------------
4. เมื่อเด็ก ๆ เขาแสนหยศ

ก. ขี้โมโห	ข. หนีโรงเรียน	ค. เกกะแหวก	ง. คื้อ
------------	----------------	-------------	---------
5. เขาเป็นคน จี๊ด อย่างมาก

ก. เห็นแก่ตัว	ข. เห็นแก่ได้	ค. ละโมบ	ง. กระทบเหนียวแน่น
---------------	---------------	----------	--------------------
6. "เสียมเขาควยให้ชนกัน" เข้าลักษณะใด

ก. ครุสับไม่กินกัน	ข. ผู้ให้รำคำให้วัว	ค. ถึงพริกถึงขิง	ง. คดในข้องอในกระตูด
--------------------	---------------------	------------------	----------------------
7. "คาบนี้อยู่ที่ใจ" ตรงกับสำนวนไทยว่าอย่างไร

ก. คมในฝัก	ข. คานสองคม
ค. น้ำนิ่งไหลลึก	ง. มีพอกศัตวสุนองคินผู้ไข้
8. "นอนหลับทับสิทธิ์" มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ไม่มีสิทธิ์	ข. ไม่แสดงหน้าที่ของตน
ค. ไม่เอาใจใส่ใช้สิทธิ์ที่ตนมี	ง. ไม่รู้ว่าตนมีสิทธิ์

9. คำใดที่มีความหมายแตกต่างไปจากคำอื่น
 ก. กุณา ข. เมตตา ค. สงสาร ง. ชมเชย
10. เรอทำไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความหมายตรงกันข้ามกับคำใด
 ก. รอบคอบ ข. เลินเล่อ ค. สะเพว่่า ง. ประมาท

เฉลยตัวอย่างข้อสอบเรื่อง ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

1. เฉลยข้อ ง.
 เหตุผล ข้อ ง. อนุรักษ์ แปลว่า รักษาให้คงเดิม เป็นกริยา ข้อ ก, ข, ค เป็นกริยาที่พอจะเข้ากับคำความหมายของอนุรักษ์ได้ แต่ข้อ ง เป็นคำนาม
2. เฉลยข้อ ก.
 เหตุผล ข้อ ก. กินเปล่า แปลว่า ได้ประโยชน์เปล่า ๆ ไม่ต้องตอบแทน
3. เฉลยข้อ ง.
 เหตุผล ข้อ ง. เวย์นย แปลว่า ผู้ควรแนะนำสั่งสอน ผู้ฟังคิดได้สอนได้
4. เฉลยข้อ ง.
 เหตุผล ข้อ ง. คำที่มีความหมายเหมือนกับคำว่า "พยศ" คือ "ดื้อ" ดังนั้น ตัวถูกคือตัวเลือก ง
5. เฉลยข้อ ง.
 เหตุผล ข้อ ง. คำที่มีความหมาย **ขัด** อย่างมาก ตรงกับคนตระหนี่เหนียวแน่น ดังนั้น ตัวที่ถูกคือตัวเลือก ง
6. เฉลยข้อ ข.
 เหตุผล ข้อ ข. คำว่า **เสียมขาดความให้ชนกัน** เป็นคำพังเพย ความหมายของสุภาอิศ เจ้าลักษณะยู่ให้รำคำให้รู้ว้ ดังนั้น ตัวเลือกที่ถูกต้องคือตัวเลือก ข
7. เฉลยข้อ ก.
 เหตุผล ข้อ ก. "คานน้อยยู่ที่ใจ" ตรงกับสำนวนไทยว่า "คณนฝัก" ดังนั้นตัวเลือกที่ถูกคือตัวเลือก ก
8. เฉลยข้อ ค.
 เหตุผล ข้อ ค. นอนหลับกับสิทธิ มีความหมายตรงกันไม่เอาใจใส่ใช้สิทธิที่ตนมี ดังนั้นตัวเลือกที่ถูก คือตัวเลือก ค
9. เฉลยข้อ ง.
 เหตุผล ข้อ ง. คำว่า ชมเชย มีความหมายแตกต่างไปจากคำอื่นเพราะ กุณา เมตตา สงสาร ยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น ตัวเลือกที่ถูกคือตัวเลือก ง
10. เฉลยข้อ ก.
 เหตุผล ข้อ ก. รอบคอบ ตรงกันข้ามกับคำว่า รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ดังนั้นตัวเลือกที่ถูกต้องคือตัวเลือก ก

คำอื่น

1.

2.

3.

4.

5.

6.

สำนวน

7.

8.

ง

แบบทดสอบเรื่อง ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

คำศัพท์ อรรถาธิบายศัพท์ที่ไว้ค้นหา

- จะ
- คัว
- เข้า -
- คือตัว
- ตัวเลือก
- สงสาร
- คือตัว
- "ฉันแปลกใจทำไมเธอจึงทำให้เขา **อยู่หมัด**ได้นะ"
ก. กลัวลาน ข. เกรงใจ ค. พ่ายแพ้ ง. ชนะ
จ. หมอบราบคาบแก้ว
 - "เวลาที่คู่อริบรรยาย เธอแกล้งทำ **ใจหูอยู่ตลอดเวลา**"
ก. แกล้งทำเป็นไม่รู้เรื่อง ข. ทำเป็นคนดี ค. ทำเป็นไม่ได้ยิน ง. สอดรู้สอดเห็น
จ. ทำอวดฉลาด
 - "พวกกระผมมัน **ไกลปืนเที่ยง** จะไปพึ่งอย่างไรรู้เรื่อง"
ก. อยู่ไกลจากปืนที่ยังไม่ตรงเป้า ข. อยู่ไกลจากปืนที่ยังแม่นยำ
ค. อยู่ไกลจากความเจริญ ง. อยู่ไกลจากปืนที่ยังตอนเที่ยง
จ. หูไม้ดี ไม่สามารถจะได้ยินเสียงปืน
 - นักศึกษาหมกมุ่น** อยู่กับตำรามากเกินไปก็ไม่รู้
ก. สนใจ ข. เอาใจใส่ ค. ตั้งใจ ง. รวมหัวกัน
จ. อุตส่าห์เวลา
 - "นี่เธออย่ามาทำดาบ **บิ** ะฉันไม่ชอบ"
ก. จ้องเขม็ง ข. จ้องตาไม่กะพริบ ค. หลับตา ง. กะพริบตามอง
จ. มองจ้อง
 - "นักการเมืองนี้ **แสนจะเง่า**"
ก. ไร้ ข. เขย ค. นำเชื่อ ง. ไม่มีเรื่อง
จ. ทำงานไม่เป็น
- สำนวนในข้อ 7-8 ตรงกับข้อใด**
- "เห็นเขาเข้าคานหาม เอาจมือประสานกัน"
ก. อย่าทำตามพวก ข. ไม่ยุ่งเรื่องของคนอื่น
ค. กางเข้าฝูงหงส์ ง. อยากรับใหญ่แต่ผู้เดียว
จ. ทะเยอทะยานไฟสูงเหมือนเขา
 - "เรือล่มเมื่อจอด"
ก. ทำงานไม่รอบคอบ ข. ใจเร็วด่วนได้
ค. มีความพยายามไม่มากพอ ง. งานล้มเหลวเมื่อใกล้สำเร็จ
จ. เป็นไปตามวาระและสังขาร

คำชี้แจง ข้อ 9-13 จงหาคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่ใช้ตัวหนา

9. จาคะ

- ก. สละ
จ. รัย

ข. อุทิศ

ค. ปลอ่ย

ง. มอบ

10. ทัมกัน

- ก. หุดหอย
จ. เสมอกัน

ข. แห่งแล้ง

ค. ว่างเปล่า

ง. ขาดเงิน

11. ปะหลาด

- ก. ปกติ

ข. เฉย ๆ

ค. เรียบร้อย

ง. ขรรคมดา

12. ดูคนนี้ชื่อตัวคำเหมือนถ่าน

- ก. เหมือนตอตะโก
จ. เหมือนหยวกกล้วย

ข. เหมือนต้นเผือก

ค. เหมือนบ้านอองนา

ง. เหมือนปลาในอ่าง

13. ดูหน้าตาสดใส

- ก. แจ่ม
จ. สกปรก

ข. เป็นจวิก

ค. บุคบัง

ง. หมองคล้ำ

14. ข้อใดอธิบายคำพังเพยที่ว่า "แกงจืดจึงรู้คุณเกลือ"

- ก. ของไม่มีราคาแต่มีค่า

ข. ของดีแต่ไม่มีราคา

ค. มีของดีอยู่กับตัวแต่ไม่ใช้ให้เกิดประโยชน์

ง. ทั้งของไปแล้วกลับเสียค่างายหลัง

จ. นึกถึงคุณค่าของสิ่งที่เคยคิดว่าเป็นประโยชน์

15. "เหยียบเรือสองแคม" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ลงเรือสองลำ

ข. รั้งเรือเสียค่างน้อย

ค. เหยียบกราบเรือทั้งสองข้าง

ง. เหยียบกราบเรือทั้งสองลำ

จ. หมายถึงเกาะไว้ทั้งสองฝ่าย

ข้อ 16-20 จงหาความหมายที่ตรงกับราชาศัพท์

16. ถวายบังคม

- ก. ว่าย

ข. ไหว้

ค. กราบ

ง. กราบไหว้

จ. คำนับ กราบไหว้

17. ลาดพระบาท

- ก. ทางเดิน

ข. ถนน

ค. ทางไปมา

ง. ล้างเท้า

จ. ปูพรมให้เดิน

18. หอดพระเนตร

- ก. เฟื้องดู

ข. ดูแล

ค. มองดู

ง. ดูค้าย

จ. มองตรงหน้า

19. พระมาลา

- ก. ดอกไม้

ข. มาลัย

ค. หมวก

ง. หมวก

จ. มะลิ

20. พ

ก

จ

21. ศ์

ก

จ

22. "ร

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

23. ผู้ที่

ว่า

ก.

ค.

จ.

24. ข้อ'

เคือ

ก.

จ.

25. สิบ

ก.

ค.

จ.

26. คำว่า

ก. เ

ค. เ

จ. (

27. ความ

ก. ผู้

ค. ผู้

จ. (

28. สุภา

ก. ศ์

ค. อ

จ. พ์

20. พระสุณิสา
 ก. สะใภ้ ข. หลานสาว ค. หลานชาย ง. ลูกเขย
 จ. ลูกสาว
21. ศัพท์ข้อยึด มีความหมายไม่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง
 ก. นงลักษณ์ ข. อรไท ค. ทรมวย ง. บังอร
 จ. อ่อนหวาน
22. "คำ" ในทางหลักภาษาหมายถึงอะไร
 ก. เสียงที่พูดออกมาและมีความหมายพอเข้าใจ
 ข. เสียงที่เปล่งออกมาจะมีความหมายหรือไม่มีก็ได้
 ค. เสียงที่เปล่งออกมาก็ครั้งก็ได้ จะมีความหมายหรือไม่มีก็ได้
 ง. เสียงที่เปล่งออกมาก็ครั้งก็ได้และมีความหมาย
 จ. เสียงที่เปล่งออกมาครั้งเดียวจะมีความหมายหรือไม่มีก็ได้
23. ผู้ที่สอบบรรจุคัดเลือกเข้ารับราชการควรจะมีคุณสมบัติ คือมีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ คำที่เป็นตัวหนามีความหมายว่าอย่างไร
 ก. ลักษณะประจำตัว ข. ลักษณะประจำงาน
 ค. ลักษณะประจำตำแหน่ง ง. ลักษณะประจำวิชา
 จ. ไม่มีข้อถูก
24. ข้อไหนตรงกับลักษณะที่ว่า "จะมารักเหมากรกว่าหม่อม จะมารักลมกว่าน้ำ จะมารักถ้ำกว่าเรือน จะมารัก-
 เลือนยิ่งกว่าตะวัน"
 ก. โลกเลกโลกินค่าง ข. เลือกนักมักได้แฉ่ ค. รักนักมักหน่าย ง. เห็นขี้ตึกว่าไส้
 จ. ไม่มีข้อถูก
25. สีนมน มีความหมาย
 ก. เงินค่าไถ่ ข. เงินรางวัล
 ค. ทรัพย์สินหรือสิ่งของเพื่อผลประโยชน์ ง. ทรัพย์สินหรือสิ่งของเพื่อตอบแทนในผลสำเร็จ
 จ. ถูกทั้งข้อ ก, ง
26. คำว่า "กาฝาก" ตรงกับความหมายข้อใด
 ก. เด็กอาศัยพ่อแม่อยู่ ข. พ่อแม่ต้องเลี้ยงดูจนลูกแก่
 ค. เด็กวิกลจริตอาศัยพระ ง. ฟังราชการ
 จ. ถูกทุกข้อ
27. ความหมาย "ผู้ดีเดินตรอก บั๊ครอกเดินถนน" ตรงกับข้อใด
 ก. ผู้ดีอาศัยอยู่คามตรอก ข. ผู้ดีกับบั๊ครอกเดินคนละทาง
 ค. ผู้ดีมักเจียมตัวขี้ขำมักขี้ไอ้ ง. ผู้ดีจะรังเกียจขี้ขำเสมอ
 จ. ถูกทุกข้อ
28. สุภาษิต "ฟังหูไว้หู" หมายความว่า
 ก. ตั้งใจฟัง ข. ฟังแล้วต้องคิดใคร่ครวญ
 ค. อย่าฟังความข้างเดียว ง. ต้องฟังเสียสัณมาก
 จ. ฟังหูซ้ายเก็บไว้ที่หูขวา

29. "เห็นกงจักรเป็นดอกบัว" หมายความว่าอย่างไร
 ก. ชอบทำแต่ความชั่ว ข. เห็นผิดเป็นชอบ
 ค. ไม่เชื่อคำแนะนำที่ดีของผู้อื่น ง. มีความไม่เขลา
 จ. ถูกทำโทษแล้วยังไม่หลาบจำ
30. ข้อใดมีความหมายตรงกับ "ใกล้เกลือกินด่าง"
 ก. ก้านบัวบอกกลิ่น ชลธาร ข. รั้น้อยว่ามาก รั้งใจ
 มารยาทส่อสันดานชาติเชื้อ ง. กลกบเกิดอยู่ใน สระจ้อย
 ค. กบเกิดในสระได้ บัวบาน ง. เต็ดแต่ดอกพยอม ยามยาก ชมนาน
 ฤาห่อนัฐรสมาลัย หนึ่งร้อย
 จ. นาคมีพิษเพียง สุริโย
 เลื่อยมีท่าเคไช แซ่มช้า
31. มโนสำเนา
 ก. เรื่องตื่นเต้น ข. เรื่องเปิดเคล็ด
 ค. บทความประเภทสารคดี ง. การแสดงพื้นเมือง
 จ. การแสดงนิราศ
32. "ทุกขัเพิ่มพูนว่าดี มีเพิ่มจ้งว่าพี่น้อง ลุงป้าเอ็นว่าหลาน" มีความหมายเทียบกับสำนวนไทยว่าอย่างไร
 ก. เชื่อไม่ทั้งแถว ข. คนล้มอย่าข้าม
 ค. น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า ง. มีเงินนับว่าเป็นน้อง มีทองนับว่าเป็นพี่
 จ. ไม่มีข้อถูก
33. สำนวนว่า "กระโดนห้องพระโรง" หมายความว่าอย่างไร
 ก. กระโดนใบใหญ่ราคาแพง ข. ต้องรับการระมากเกินไปจนเกินกำลัง
 ค. ต้องรับคำติเตียนอยู่เสมอ ง. ต้องถูกกล่าวร้ายเสมอ
34. ศัพท์ข้อใดมีความหมายไม่เกี่ยวกับดอกไม้
 ก. มาลี ข. ผกา ค. มุขบา ง. นุปลา
 จ. นขา
35. "วัดรอยเท้า" หมายความว่าอย่างไร
 ก. ทพที่วัดรอยเท้าทศพา ข. ช่างตัดรองเท้าวัดขนาดรองเท้า
 ค. คนออกตีญาคูรายต่อผู้มีพระคุณ ง. เด็กทำเลียนแบบผู้ใหญ่
 จ. การทำอย่างไม่มีใครตรวจ
36. ศัพท์ข้อใดแปลว่า "คอ"
 ก. กรรณ ข. กัณฐ์ ค. กัณช์ ง. กัลป์
 จ. กัณห์
37. ศัพท์ข้อใดแปลว่า "ช้าง"
 ก. กุณมพี ข. กุญชร ค. กุณฑล ง. กุญชร
 จ. กุณพี
38. ศัพท์ข้อใดแปลว่า "แหวน"
 ก. ธารพระกร ข. พระทามะวง ค. อ่างง ง. อัมมังค์
 จ. กุณฑล

39. พห

ก.

จ.

40. ข้อ

ก.

ค.

จ.

41. "อา

ก.

ค.

จ.

42. คนที่

ก. ู้

ค. ู้

จ. ู้

43. "โคเ

ก. ที่

จ. ก

44. กลุ่มศั

ก. ก

จ. ค

การทราบคว

45. ลักษณะ

ก. กิ

จ. เกี

46. ข้อใดมี

ก. สัม

จ. ลค

47. ข้อใดมี

ก. เอ

จ. ลค

48. การพูด

ก. เก็

จ. สน

49. การชอบ

ก. วิวาท

ค. กระ

จ. ตะ

39. พระเจ้าแผ่นดิน "ตี๋ตม" ใช้คำราชาศัพท์ว่าอะไร
 ก. ทรงเครื่อง ข. ทรงเครื่องใหญ่ ค. ฉลองพระเกษา ง. ทรงพระแสงกรรปัด
 จ. ทรงพรแสงกลัศ
40. บ๊อคโอรบายคำว่า ครอบ ได้ดีที่สุดใน
 ก. ครอบนั้นเป็นเหมือนทางเดิน ข. ครอบเป็นคำเรียกทางแคบ ๆ
 ค. ครอบคือทางที่เป็นชอกเข้าไป ง. ครอบเป็นช่องว่างระหว่างคอก 2 หลัง
 จ. ครอบคือที่เปลี่ยว
41. "อาน้ำร้อนก่อนเจ้าข้าเจ้าใจ" คำว่า อาน้ำร้อน มีความหมายอย่างไร
 ก. เชี่ยวชาญเรื่องเที่ยว ข. สุขภาพไม่ดี
 ค. เกิดก่อน ง. เป็นคนในเขตหนาว
 จ. คนรักษาความสะอาดดีเยี่ยม
42. คนที่รู้อย่าง เบ็ด หมายความว่าอย่างไร
 ก. รู้หลายอย่างแต่ไม่ลึกซึ้ง ข. รู้หลายอย่างและปฏิบัติได้ด้วย
 ค. รู้ทุกอย่างแต่ปฏิบัติไม่ได้ ง. รู้ทุกอย่างและปฏิบัติได้ด้วย
 จ. ไม่รู้อะไรเลยสักอย่าง
43. "ใครใดในโลกล้วนอนิจจัง" หากใครพูดเช่นนี้ แปลว่าเขารู้สึกอย่างไร
 ก. ท้อแท้ ข. เหม่อลอย ค. หมดกำลังใจ ง. ปลงตก
 จ. กระเทียมกระเทียม
44. กลุ่มคำในข้อใดแสดงถึงธรรมชาติใบไม้
 ก. กระเทียม ข. เชาวะ ค. ระเบิด ง. ระเบิด
 จ. คางคก

การทราบความหมายในภาษาก็มีความจำเป็น โปรดพิจารณาข้อ 45-54 ต่อไป

45. ลักษณะของความประหลาด คือ
 ก. กินอย่างพวย ข. กินก่อนสอนแก่น ค. กินหนงแกลงใจ ง. เก็บหอมรอมริบ
 จ. เก็บเขี้ยวได้ถื่นร้าน
46. ข้อใดมีความหมายว่า ต่อสู้อย่างโหดโชน
 ก. สัมหมอนนอนเสื่อ ข. สัมลุกคลุกคลาน ค. ลดเลี้ยวเคี้ยวคด ง. ลักปิดลักเปิด
 จ. ลควาวาตอก
47. ข้อใดมีความหมายว่า เสียข้งมากเห็นด้วย
 ก. เออออห่อหมก ข. ยินยอมพร้อมใจ ค. ตกร่องปล่องชัน ง. บ่ายเบียงเกียงงอน
 จ. ลดหย่อนผ่อนผัน
48. การพูดจาที่เชื่อถือไม่ได้ ตรงกับข้อใด
 ก. เกี่ยวพาราสิ ข. โทหกพกลม ค. กระโชกโกลยาก ง. งอนร้อขอโทษ
 จ. สนนพาทา
49. การชอบใส่ร้ายป้ายยผู้อื่น
 ก. วิวาทาคทะเล่ง ข. ยกยอปอปั้น
 ค. กระทบกระเทียบเปรี้ยมเปรย ง. ตัดพ้อต่อว่า
 จ. ตะโกนโพนทนา

50. การพูดที่ต้องการค้นหาความจริง 62.
 ก. โองการปราศรัย ข. โอโลมปฏิโลม ค. โอนอ่อนผ่อนตาม ง. เออะมะเทิ่ง
 จ. ชักใช้ไล่เรียง
51. ชอบส่งเสียงอืดตะไร 63.
 ก. ลมหูตูหูหมิ่น ข. ลำเล็กเม็กประจาน ค. ปากเปราะเราะร้าย ง. ร้องแวกหกกระเซอ
 จ. ตำหนักตีเตียน
52. ข้อใดมีความหมายถึง ความทรหดอดทน 64.
 ก. ยับยั้งชั่งใจ ข. พิศวงงงวาง ค. กระหม่อมยื่นยอง ง. ปุ่นข้องหมองใจ
 จ. อึดอัดขัดเคือง 65.
53. ทุกขใจไปล่วงหน้า ทั้ง ๆ ที่ความทุกข์ก็ยังไม่มามีมา 66.
 ก. กระต่ายตื่นตูม ข. ทอดถอนใจใหญ่ ค. อคตอมถนอมใจ ง. ตัดนกก่อนไข
 จ. ตะลึงพริ้งพริ้ว
54. ก่อนที่จะมีการตัดสินใจในเรื่องใด 67.
 ก. ยับยั้งชั่งใจ ข. ไว้เนื้อเชื่อใจ ค. ซอกซำระกำใจ ง. ซาบซึ้งครึ่งใจ
 จ. ระรื่นชื่นใจ 68.
- ต่อไปนี้เป็นภารกิจตามความหมายของถ้อยคำ จงดูว่าคำที่ใดเลือกนั้น จะมีความหมายอย่างไร
55. คนที่พูดจาอย่างไม่เกรงกลัวใคร เราเรียกกันว่า 69.
 ก. ปากกล้า ข. ปากแข็ง ค. ปากตลาด ง. ปากบอน
 จ. ปากเบา
56. คนที่ชอบพูดง่าย ๆ เก็บความลับไม่อยู่ มีปากชนิดใด 70.
 ก. ปากเปี้ยก ข. ปากมาก ค. ปากหวาน ง. ปากโป้ง
 จ. ปากร้าย
57. ชอบพูดได้เสียงโดยไม่หยุดปาก 71.
 ก. ปากคม ข. ปากคำ ค. ปากเปราะ ง. ปากสร้าง
 จ. ปากจัด
58. ใช้ปากพูดกันเบา ๆ ด้วยอาการสนิทมสนม 72.
 ก. กระเช้ากระชี่ ข. กระทบกระเทียบ ค. กระล่อมกระแถม ง. กระจู้กระจี่
 จ. กระทอนกระแท่น
59. การพูดจาให้ตกลงกันได้ 73.
 ก. กลมเกลื่อน ข. เกาะแกะ ค. โกล่เกลี่ย ง. แก้กั๊ว
 จ. กล่าวขวัญ
60. การวิงวอนให้เขาช่วยสงเคราะห์ 74.
 ก. ขัดบ ข. ขับกล่อม ค. ขอคค่อน ง. ขอร้อง
 จ. ขื่นเสียง
61. ไม่พอใจผู้หนึ่ง แต่แกล้งทำร้ายผู้อื่นแทน ตรงกับสำนวนข้อใด ค.
 ก. แทะรับบาป ข. ผลิตฝำผิดตัว ค. เขียนเสือให้วัวกลัว ง. ตีวัวกระทบคราด

62. เห็นขี้ตึกว่าใส หมายความว่าอย่างไร
 ก. เห็นคนอื่นตึกว่าญาติ ข. เห็นของเลวตึกว่าของดี
 ค. เห็นสัตว์ตึกว่าเพื่อน ง. เห็นของไร้ประโยชน์ตึกว่าของมีประโยชน์
63. คนดีแต่พูดทำไม่ได้ กล่าวเป็นส่วนนออย่างไร
 ก. หมาเห่าใบตองแห้ง ข. เขียนด้วยมือลบด้วยเท้า
 ค. ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก ง. มะกอกสามตะกร้าป่าไม่ถูก
64. ต่างฝ่ายต่างก็พอ ๆ กัน กล่าวเป็นส่วนนออย่างไร
 ก. น้ำกับไฟ ข. หนูกับแมว ค. ขนมหผสมน้ำยา ง. นกมีหูหนูมีปีก
65. "ใจไม่มีสาระก่า" คือมีจิตใจอย่างไร
 ก. คุ้มกัน ข. ตื้อค้ำกัน ค. โหดร้าย ง. ขาดความเมตตา
66. "ขาดหมาย" มีความหมายตรงกับข้อใด
 ก. ผิดใจกัน ข. ทะเลาะกัน ค. ล้วงเกินกัน ง. พุดจาเสียดสีกัน
67. คำว่า "เห็นกงจักรเป็นดอกบัว" หมายความว่าอย่างไร
 ก. เห็นแก่ตัว ข. เห็นแก่พรรค
 ค. เห็นผิดเป็นชอบ ง. หลงว่าตัวเองดีเด่นเหนือคนอื่น
68. คนที่ทำอะไรโดยวิธีรุนแรง กล่าวเป็นส่วนนออย่างไร
 ก. ชิงกาว่ากัแรง ข. ขว้างงูไม่หันคอ
 ค. นำเชียวเอาเรือไปขวาง ง. หักค้ำพรีด้วยเข่า
69. ปิดทองหลังพระ หมายความว่าอย่างไร
 ก. ทำความดีโดยไม่มีใครรู้
 ข. ลงทุนมากกว่าผลที่จะได้
 ค. คอยระวังอยู่ล้วยังพลาดได้
 ง. การทำคุณแก่คนอกศัตรู ย่อมได้รับผลร้ายตอบสนอง
70. ลักษณะใดเป็นการกระทำแบบ "ตำข้าวสารกรอกหม้อ"
 ก. ทำไปเรื่อย ๆ ข. ทำบ้างหยุดบ้าง ค. ทำแต่สิ่งที่ทำได้ ง. ทำให้พอกินไปแต่ละวัน
71. คนพุดจาดี แต่คิดร้ายต่อเรา ตรงกับส่วนนออะไร
 ก. ปากว่าตาขยิบ ข. ปากหวานกันเปรี้ยว
 ค. ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก ง. ปากปราศรัยน้ำใจเชือดคอ
72. "ขันโคก" คืออะไร
 ก. อาหารชนิดหนึ่ง ข. งานเลี้ยงอาหาร
 ค. ภาษาที่วางถ้อยใส่อาหาร ง. ภาษาใส่อาหาร
73. เขาพูดอยู่นานแต่ฟังไม่ได้ว่าใจความคืออะไร ช่างเหมือน
 ก. หม่าไล่กัตหางตนเอง ข. คนร้อยลันกระลาวัน
 ค. นกเอี้ยงเลี้ยงควายเผ่า ง. น้ำท่วมทุ่งคักมั่งโทรงเหรง
74. ถ้าได้เทียบกับคนพาลเหมือนกับ
 ก. เอาเบ็ดขันประชันไก่ ข. หมาเห่าใบตองแห้ง
 ค. สีซอให้ควายฟัง ง. เอาไม้สั้นไปรันจี้

75. "การแต่งตั้งมอบหมายหน้าที่ราชการให้ไปทำหน้าที่ที่ไม่เหมาะสม เพราะขาดคนที่มีความรู้" มีความหมายตรงกับข้อใด
 ก. ขาดผู้นำหรือคน ข. ขาดคนประจำงาน ค. ขาดคนที่เหมาะสม ง. ขาดคนที่มีความรู้
76. ในข้อใด คำว่า "ตก" มีความหมายว่าได้
 ก. อันตกปลา ข. ช้างตกลูก ค. ฉันทสอยไล่ตก ง. เขาตกทุกปีได้ยาก
77. คำว่า "กัน" ในข้อใดมีความหมายแตกต่างจากข้ออื่น ๆ
 ก. เขากันเธอไปเป็นพยาน ข. เป็นนักเรียนอย่างกันคิ้ว
 ค. ดำรงกันฝูงชนไม่ให้รุกล้ำเข้ามา ง. เขากันที่ไว้ให้พวกพ้อง
78. ไตรยางศ์ คืออะไร
 ก. อักษรสามหมู่ ข. พยัญชนะต้น ค. พยัญชนะกลาง ง. ถูกหมดทุกข้อ
79. ในข้อใดคำว่า "ตก" มีความหมายว่าได้
 ก. ฉันทสอยไล่ตก ข. อันตกปลา ค. เขาตกทุกปีได้ยาก ง. ช้างตกลูก
80. "วินัย ข้าราชการ" คำที่เป็นตัวหน้าหมายความว่าอย่างไร
 ก. ข้อห้าม ข. พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523
 ค. แบบแผนความประพฤติ ง. พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
 จ. ข้อควรปฏิบัติ
81. "หิวหาเต่าเส้น" หมายความว่าอย่างไร
 ก. เป็นสัตว์ตัวเล็ก ๆ ข. เป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง
 ค. เป็นเด็กตัวเล็ก ๆ ง. เป็นเด็กที่มีนิสัยไม่เรียบร้อย
 จ. เป็นเด็กหิวบ่อย่ง
82. "ถอยหลังเข้าคลอง" หมายความว่าอย่างไร
 ก. ไม่มีควมก้าวหน้า ข. อนาคตไม่แจ่มใส
 ค. หันกลับไปหาแนวเดิม ง. ความรู้เท่าหัวเอาตัวไม่รอด
83. "เ" เรียกว่า
 ก. ลากข้าง ข. ไ้หน้า ค. ดันเหยียด ง. ฟันรู้ชื่อ
84. "สุกเอาเผากิน" หมายความว่าอย่างไร
 ก. รีบเร่ง ข. รวดเร็ว ค. รีบร้อน ง. ร้อนรน
85. คำใดมีความหมายแสดงอาการเคลื่อนไหวน้อยที่สุด
 ก. ดูดึก ข. ตึกตึก ค. กระตุกกระตัก ง. กระตักกระตัก
86. ข้อใดมีความหมายว่า "สร้าง"
 ก. สั้น ข. สรร ค. สรรค์ ง. สรรพ์
87. ข้อใดหมายความว่า "บทกลอน"
 ก. กาพย์ ข. กาล ค. กานท์ ง. กาวม
88. "ขาดกรสุดโหด" หมายความว่า
 ก. ข่าไม่เลือก ข. ข่าอย่างทรมาณ ค. ข่าอย่างสมคั้น ง. ข่าแล้วทิ้ง
89. คำขวัญ คืออะไร
 ก. คำที่มีเสียงเบา ข. คำที่เสียงหนัก ค. คำที่มีเสียงสูง ง. คำที่มีเสียงต่ำ

90. ข้อ ก.
 91. พระ ก.
 92. "ปร ถึง ก.
 ค.
 93. ความ ก.
 94. คำว่า ค. ก
 ค. ก
 95. "เด็ก ก. ก
 ค. ก
 96. "ได้ ก. ก
 ค. ร
 จ. จ
 97. "พระ ก. ก
 จ. ข
 98. ข้อใด ก. ข
 99. คำว่า ก. ข
 100. พูฟ้ง ก. ข
 101. คอดก ก. ค
 102. คำว่า ก. ก
 ค. ก
 103. ขมข้ม ก. ค
 ค. ง

๑๖. ข้อใดมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า "สอด"
- ก. ดึง ข. ดั้น ค. เก็บ ง. เสียบ
๑๗. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**ทรงธรรม** คำที่เป็นตัวหนาหมายถึง
- ก. พิษเทศน์ ข. ตั้งอยู่ในธรรม ค. มีธรรมะ ง. ทะนุบำรุงพระศาสนา
๑๘. ประธานรัฐสภาสวดสัจธรรมแด่พระเทพรัตนราชสุดาฯ **ทรงนั่งอยู่ในหัวใจไทยทั้งชาติ** คำที่เป็นตัวหนาหมายถึง
- ก. เป็นที่ภาคภูมิใจ ข. เป็นที่รัก
- ค. เป็นผู้ทรงอำนาจ ง. เป็นที่พึ่งของคนไทยทั้งชาติ
๑๙. ความหมายของ "โกได้พลอย" ตรงกับคำพิงเพยข้อใด
- ก. กระด้างขมขื่น ข. กิ่งกำได้ทอง ค. ลิงได้แหวน ง. กระต่าได้น้ำ
๒๐. คำว่า "เสียสิ้นสงวนศักดิ์" มีความหมายอย่างไร
- ก. เสียชื่อเสียงเสียศักดิ์ ข. เมื่อน้อยได้เรียนวิชา ให้หาสิ้นมาเมื่อใหญ่
- ค. เกียรติศักดิ์ศรีของข้า มอบไว้แก่ตัว ง. ทรัพย์สินที่ดินสินในน้ำ
๒๑. "เด็กคนนั้นแต่งตัวหน้าตา ขะมุกขะมอมจริง" หมายความว่าอย่างไร
- ก. ใส่เสื้อขาดไปโรงเรียน ข. แต่งตัวไม่สะอาด
- ค. แต่งตัวไม่ถูกระเบียบ ง. ไม่มีข้อถูก
๒๒. "แค่แต่พูด ทำไม่ได้" ความหมายตรงกับข้อใด
- ก. มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ ข. ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก
- ค. ร้าไม่ดีโทษปี่โทษกลอง ง. ดิเรอทั้งไกลน
- ด. ลีโอนยังไม่ได้ทรงเครื่อง
๒๓. "พระนวกะ" หมายถึง
- ก. ผู้บวชใหม่ ข. ผู้แสวงบุญ ค. สามเณร ง. ผู้จำศีล
- ค. พระจุลวงศ์
๒๔. ข้อใดมีความหมายว่า "ทำสิ่งที่ยากลำบากเกินกำลังจะทำได้"
- ก. ขี่ช้างจับคักแค่น ข. เข็นครกขึ้นภูเขา ค. กระด้างตื่นตูม ง. ขนทรายเข้าวัด
๒๕. "เกาะลา" หมายความว่าอย่างไร
- ก. เกาะลาครอบไว้ ข. ทำกะลาคว่ำ ค. เลิกคบค้าสมาคม ง. โยนกะลาทิ้งเสีย
๒๖. "ขม" หมายความว่าอย่างไร
- ก. ใบหูกลาง ข. ใบหูใหญ่ ค. ตั้งใจฟัง ง. ฟังไม่เข้าใจ
๒๗. "ขม" หมายความว่าอย่างไร
- ก. ขมขื่น ข. คอเคล็ด ค. ผิดหวังอย่างมาก ง. เสรำใจ
๒๘. "ขม" สลักกรอกหม้อ หมายความว่าอย่างไร
- ก. สลักกลางจะหุงจึงหาข้าวสาร ข. สลักขณะคนแกยครั้น
- ค. การทำงานที่ไม่เตรียมตัว ง. การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
๒๙. "ขม" ในมหาสมุทร หมายความว่าอย่างไร
- ก. ค้นสมบัติในทะเล ข. ปฏิบัติงานในทะเล
- ค. งานที่ยากลำบาก ง. งานที่ต้องใช้เรือเป็นพาหนะ

104. "การอ่านเป็นของสำคัญมาก คนบางคนอ่านหนังสือตลอดชีวิตก็ยังจัดว่าเป็นคนอ่านหนังสือไม่ออกนั่นเอง"
ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร
ก. การอ่านหนังสือออกเป็นของสำคัญ
ข. บางคนอ่านหนังสือมานานแล้วแต่ก็ยังไม่เป็น
ค. การอ่านหนังสือเป็นของสำคัญมากจึงควรอ่านตลอดชีวิต
ง. บางคนพยายามอ่านหนังสือตลอดชีวิต ก็ยังไม่ออก
105. จัดข้อ หมายความว่าอย่างไร
ก. ก็หาที่ใช้แขนจัดกัน ข. การสู้กันแบบมวยปล้ำ ค. การโต้เถียงกัน ง. ศิลปะแบบมวยไทย
106. คตินิยซ์ หมายความว่าอย่างไร
ก. การทำบัญชีรับจ่าย ข. งานของพนักงานบัญชี ค. การคำนวณ ง. การแก้กัน
107. "กลับหน้ามือ เป็นหลังมือ"
ก. กลับไปกลับมา ข. พลิกกลับ
ค. เปลี่ยนแปลงตรงกันข้าม ง. เปลี่ยนไปข้างโน้นที่ข้างนี้
108. ปล่อยโก๋ หมายความว่าอย่างไร
ก. เลี้ยงไก่ไม่ขังกรง ข. เปิดเล่าให้โก้หากินเอง
ค. พุดโกหก ง. แสดงความใจออกมา
109. "ยังอ่อนหัด"
ก. ไม่เคยหัด ข. เด็กเล็ก ๆ ค. ไม่รู้อะไร ง. อ่อนความชำนาญ
110. แพตตก หมายความว่าอย่างไร
ก. แพตตกเส้นพืดกระจัดกระจาย ข. แพตตกกระแสน้ำพัดหลุดจากกัน
ค. แพตตกกลางน้ำ ง. กระจัดกระจายไปคนละทิศละทาง
111. "วโหลาน"
ก. โหลโต ข. ความลับ ค. ที่ส่วนตัว ง. กว้างขวาง
112. มະนาวไม่มีน้ำ หมายความว่าอย่างไร
ก. มະนาวลูกเล็กอยู่ ข. ลูกมะนาวที่หล่นแห้ง ค. การพูดจาที่ไม่น่าฟัง ง. การแสดงสีหน้า
113. คำว่า "กต" ในข้อใดมีความหมายว่า "ท้อ"
ก. เขาขี้หมูตกคางที่กระตาด ข. เขามือกคางกระตาดไว้
ค. เขามือกคางไว้ ง. เขาก่อคคางไปทีละน้อย ๆ
114. การรื้อฟื้นเรื่องเดิม ๆ ขึ้นมากล่าวเรียกว่า
ก. ชุด ข. ชู่ ค. ขวาง ง. ขาน
จ. แวระ
115. พุดจากสับกลอก เชื่อถือไม่ได้
ก. สัพยอก ข. สับสับ ค. สับปลับ ง. สับคน
จ. สับสน
116. เรียกถ้อยคำที่คมคายว่า
ก. เลาะแคะ ข. คากา ค. คำราม ง. ความ
จ. คำขาค

117.

118.

146. ความหมายของ “ผู้ดีเดินตรอก ชีครอกเดินถนน” ตรงกับข้อความใด
 ก. ผู้ดีอาศัยอยู่ตามตรอก
 ข. ผู้ดีกับชีครอกอยู่ร่วมกันไม่ได้
 ค. ผู้ดีมักเจียมตัว ชีข้ามกัชีไอ
 ง. ผู้ดีจะรังเกียจชีข้ามเสมอ
147. ข้อใดมีความหมายเป็นอุปมา
 ก. เลือกินคน
 ข. เลือคอยู่ในป่า
 ค. ยุงร้ายกว่าเสือ
 ง. ตำรวจระดมกำลังปราบเลือร้าย
 จ. แมวกับเลือเป็นสัตว์ตระกูลเดียวกัน
148. มรรคทายกมีความหมายตรงกับข้อใด
 ก. ผู้ใหญ่
 ข. ผู้มีมั่งมี
 ค. ผู้นำทาง
 ง. ผู้รำรวย
 จ. ผู้มีความรู้
149. “เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ” หมายความว่าอย่างไร
 ก. อ่อนแอ
 ข. หีบหย่ง
 ค. ไม่มีกบีน
 ง. ไม่กล้าหาญ
 จ. รังเกียจของสกปรก
150. “ความสุข” ในความหมายทางธรรมคือข้อใด
 ก. ไม่มีโรคภัย
 ข. ตรงข้ามกับความทุกข์
 ค. ไม่อดอยาก
 ง. มีทุกข์น้อย
 จ. ไม่มีโรค

เฉลยแบบทดสอบเรื่อง ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

1. จ	2. ค	3. ค	4. ข	5. ง	6. ก	7. จ	8. ง
9. จ	10. ค	11. ง	12. จ	13. ง	14. จ	15. ข	16. ข
17. จ	18. ค	19. ง	20. ก	21. จ	22. ง	23. ค	24. ง
25. ค	26. ข	27. ค	28. ข	29. ข	30. ค	31. ข	32. ง
33. ค	34. จ	35. ค	36. ข	37. ง	38. ง	39. ข	40. ข
41. ค	42. ก	43. ง	44. ค	45. ง	46. ข	47. ข	48. ข
49. ค	50. จ	51. ง	52. ก	53. ง	54. ก	55. ก	56. ง
57. จ	58. ง	59. ค	60. ง	61. ง	62. ก	63. ก	64. ค
65. ค	66. ก	67. ค	68. ง	69. ก	70. ง	71. ง	72. ค
73. ง	74. ง	75. ค	76. ข	77. ข	78. ก	79. ง	80. จ
81. ค	82. ค	83. ข	84. ก	85. ง	86. ค	87. ค	88. ข
89. ข	90. ง	91. ก	92. ข	93. ค	94. ก	95. ข	96. ข
97. ก	98. ข	99. ค	100. ค	101. ค	102. ข	103. ค	104. ค
105. ค	106. ง	107. ค	108. ง	109. ง	110. ง	111. ค	112. ค
113. ข	114. ก	115. ค	116. ง	117. ก	118. ข	119. ก	120. ก
121. ง	122. ง	123. จ	124. ค	125. ก	126. ง	127. ก	128. ค
129. ข	130. ข	131. ค	132. ค	133. ก	134. ก	135. ก	136. ค
137. ก	138. ง	139. ง	140. ก	141. ค	142. ข	143. ค	144. ค
145. จ	146. ค	147. ค	148. ค	149. ข	150. ง		

130. เราใช้คำพูดตอนเรอคายใจ คำที่เป็นตัวหนาหมายความว่าอย่างไร 146.
 ก. คลายใจ ข. วางใจ ค. สบายใจ ง. พอใจ
131. "คำถามข้อนี้ ก้ำกวม" หมายความว่า 147.
 ก. ยากมาก ข. ง่ายที่สุด ค. ไม่ชัดเจน ง. ไม่มีข้อถูก
132. "นอนดาหลับ" หมายถึง 148.
 ก. สบายตา ข. สบายกาย ค. สบายใจ ง. สบายอารมณ์
133. ข้อความใดมีความหมายตรงกับคำที่เป็นตัวหนา "เขาเป็นคน**ตื่นหู** เสมอ" 148.
 ก. ตื้อแพ่ง ข. ตื้อดั้น ค. ตื้อตึง ง. ตื้อร้น
134. มูลพระชีวหา หมายถึง 149.
 ก. ลิ่นไก่อ ข. ลัน ค. ขากรรไกร ง. ฟัน
135. "พิถีพิถัน" มีความหมายตรงกับข้อใด 149.
 ก. ละเอียดถี่ถ้วน ข. ละเอียดลออเกินไป
 ค. ชอบความเป็นระเบียบ ง. จุกจิกจู้จี้
136. โจทย์ข้อสอบแบบสรุปความบางข้อ "ก้ำกวม" คำว่า "ก้ำกวม" หมายถึงข้อใด 150.
 ก. เลอะเทอะ ข. ยากง่ายพอดี ค. ไม่แจ่มแจ้ง ง. ไม่พอดี
137. "ทำไม่ปล่อยให้เด็กหึ่งของกะเรียกะรวาด" คำว่า "กะเรียกะรวาด" หมายถึงข้อใด
 ก. กระจัดกระจาย ข. เกะกะ ค. เปราะเปื้อน ง. เลอะเทอะ
138. "ความสุข" ในความหมายทางธรรมคือข้อใด
 ก. ไม่มีโรคภัย ข. ตรงข้ามกับความทุกข์ ค. ไม่ค่อยยาก ง. มีทุกข์น้อย
139. "จุดได้คำคอง" 1
 ก. จุดได้สว่างแล้วยังเดินไปชนคองไม้ ข. เล่าเรื่องของเราให้คนอื่นฟัง 9
 ค. ฟังเรื่องของคนอื่นถูกใจมาก ง. เอาเรื่องของเขาไปเล่าให้เจ้าตัวฟัง 17
 25.
140. ร้อยกรอง หมายถึงข้อใด 33.
 ก. คำประพันธ์ ข. กลอน ค. โคลง ง. ฉันท์ลักษณ์ 41.
141. คำว่า "น้อย" ในข้อใดมีความหมาย **ไม่**ได้บอกจำนวน 49.
 ก. เวลากันน้อย ข. น้ำน้อยย้อมแพ้ไฟ 57.
 ค. เมียหลวงไม่ห้วงเมียน้อย ง. รั้น้อยพลอยรำคาญ 65.
 73.
142. สุภาษิตว่า "ฟังหูไว้หู" หมายความว่าอย่างไร 78.
 ก. ต้องตั้งใจฟัง ข. ฟังแล้วต้องคิดไตร่ตรอง 81.
 ค. อย่าฟังความข้างเดียว ง. ต้องฟังเสียงส่วนมาก 89.
 97.
143. สำนวนที่ว่า "ปากหนัก" หมายความว่าอย่างไร 106.
 ก. พูดรุนแรง ข. พูดซ้ำ ๆ ค. พูดได้ช้า ง. พูดตะกุกตะกัก 113.
144. ความหมายของ "โก้ได้พลอย" ตรงกับคำพังเพยข้อใด 121.
 ก. กระด้ายหมายจันทร์ ข. กิ่งกำไ้ทอง ค. ลิงได้แหวน ง. กระตี่ได้น้ำ 129.
145. ประโยคใดใช้คำตรงความหมายว่า "เกือบเสมอกัน" 137.
 ก. นักร้องสองคนนี้มีฝีมือคู่กัน ข. นักร้องสองคนนี้มีฝีมือใกล้เคียงกัน 145.
 ค. นักร้องสองคนนี้มีฝีมือคู่กัน
 ง. ข้อ ก. และ ข.
 จ. ข้อ ข. และ ค.

เลข

1

9

17

25

33

41

49

57

65

73

81

89

97

106

113

121

129

137

145